

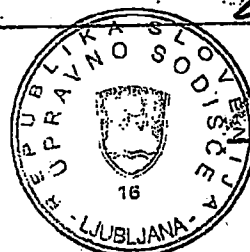
I U 1288/2014-25

UPRavno sodišče
REPUBLIKE SLOVENIJE

ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA
UPRavno sodišče RS, LJUBLJANA

22.2. 2017

Podpis pristojne
sodne osebe:

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

IN

SKLEP

Upravno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali višji sodniki mag. Darinka Dekleva Marguč kot predsednica ter mag. Damjan Gantar in dr. Boštjan Zalar kot člana,

ob sodelovanju pravosodne svetnice Tine Tratnik kot zapisnikarice, ki je o zadevi tudi poročala,

v upravnem sporu tožeče stranke: DRUŽBA ZA UPRAVLJANJE TERJATEV BANK, d.d., Davčna ulica 1, Ljubljana, ki jo zastopa Odvetniška družba Kavčič, Rogl in Bračun, o.p., d.o.o., zoper toženo stranko: REPUBLIKA SLOVENIJA, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Zaloška 59, Ljubljana,

zaradi dostopa do informacij javnega značaja,

o tožbi zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 090-103/2014/6 z dne 15. 7. 2014,

na seji 22. februarja 2017

ODLOČILO:

- I. Postopek, prekinjen s sklepom tega sodišča opr. št. I U 1288/2014-22 z dne 18. 5. 2016, se nadaljuje.

II. Tožbi se ugodi in se izpodbijana odločba Informacijskega pooblaščenca št. 090-103/2014/6 z dne 15. 7. 2014 odpravi in se zadeva vrne toženi stranki v ponoven postopek.

III. Tožena stranka je dolžna tožeči stranki povrniti stroške upravnega spora v znesku 347,70 EUR v roku 15 dni od vročitve te sodbe, od poteka tega roka dalje do plačila z zakonskimi zamudnimi obrestmi.

OBRAZLOŽITEV:

1. Tožeča stranka (organ prve stopnje) je dne 6. 3. 2014 prejela zahtevo prosilke Petre Sovdat, novinarki časnika Finance d.o.o., za dostop do vseh zapisnikov sej upravnega odbora DUTB iz leta 2013, iz katerih je razvidno, kako so se dogovarjali o sklenitvi zunanjih svetovalnih pogodb. Tožeča stranka je dne 2. 4. 2014, na podlagi 21. in 22. člena ter v skladu z 2. točko prvega odstavka 6. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (ZDIJZ) izdala odločbo, s katero je zavrnila zahtevo prosilke, da se ji izroči zapisnike vseh sej upravnega odbora (UO) DUTB. V obrazložitvi navaja, da zapisniki UO vsebujejo tudi vsebine, katerih razkritje bi očitno povzročilo občutno škodo, če bi zanje izvedela nepooblaščen oseba, kar še posebej velja za razprave UO o sklepanju svetovalnih pogodb z zunanjimi svetovalci. Tudi ponudniki svetovalnih storitev so sami določili ponudbeno dokumentacijo kot strogo zaupno oziroma kot poslovno skrivnost. Zato zapisniki UO DUTB izpolnjujejo objektivni kriterij poslovne skrivnosti.
2. Prosilka se je zoper navedeno odločbo pritožila in tožena stranka je z izpodbijano odločbo pritožbi prosilke ugodila in odločbo tožeče stranke odpravila ter ji pod 1. točko izreka naložila, da prosilki v roku enaintridesetih (31) dni od vročitve te odločbe pošlje fotokopije dokumentov, ki jih našteje v dvanajstih alinejah in pri tem pri vsakem dokumentu navede tudi, česa organ ne sme prikriti. Odločila je še, da v tem postopku posebni stroški niso nastali (2. točka izreka). V obrazložitvi organ navaja, da ni sporno, da je organ zavezanec za dostop do informacij javnega značaja in da zahtevani dokumenti izpolnjujejo vse kriterije za obstoj informacije javnega značaja, vendar meni, da je organ napačno uporabil določbe 2. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, na podlagi katerih je prosilki zavrnil dostop do zahtevanih zapisnikov ter ravnal napačno, ker pri odločanju ni uporabil določbe 7. člena ZDIJZ. S tem, ko je ugotovil, da so zapisniki dokumenti, ki so jih drugi poslovno subjekti označili za lastne poslovne skrivnosti, je zmotno ugotovil tudi dejstva. Pooblaščenec je vpogledal v vse zapisnike (12) in ugotovil, da niso označeni kot poslovna skrivnost, da je bil Pravilnik o varovanju poslovne skrivnosti sprejet šele 18. 3. 2014 in da v zapisnikih ni nobenih gradiv, dokumentov ali podatkov, ki bi jih drugi poslovni subjekti označili za svojo

poslovno skrivnost (v zapisnikih ni ponudb) zato deli, ki se nanašajo na zunanje svetovalce oziroma druge izvajalce, ne predstavljajo poslovne skrivnosti po objektivnem kriteriju. Gre zgolj za pogovore in odločitve upravnega odbora, ki kažejo zlasti na *modus operandi* UO pri odločanju za angažiranje zunanjih izvajalcev oziroma svetovalcev in njihovo izbiro. Na določenih mestih je neločljiv del same diskusije tudi razlog za angažiranje zunanjih svetovalcev oziroma izvajalcev. Ti deli nikakor ne morejo vplivati na položaj organa na trgu, še manj na poslovne subjekte, glede katerih se je UO pogovarjal in se nanje nanašajo nekatere odločitve o izbiri. V vseh dokumentih so navedena tudi imena in priimki članov UO in vodilnih oseb organa. Gre za njihove osebne podatke, ki niso varovani, saj so bodisi javni na podlagi zakona (ZGD-1) bodisi gre za porabo javnih sredstev (ker so zaposleni pri organu in nastopajo v imenu odločevalcev o potencialni porabi javnih sredstev). Pooblaščenec je ugotovil, da je organ iz 12 zapisnikov lahko prosilki omogočil seznanitev le z deli, ki jih je zahtevala, kar bi lahko storil s prekritjem preostalih delov, ob smiselni uporabi določbe 7. člena ZDIJZ in Uredbe o posredovanju in ponovni uporabi informacij javnega značaja. Do drugih delov zapisnika, ki jih prosilka ni zahtevala, se Pooblaščenec v tej odločbi ni opredelil, ker niso bili predmet zahteve, izpodbijane odločbe in pritožbe. Odločal je le o tistih delih zapisnikov UO, ki so opredeljeni v 1. točki izreka odločbe.

3. Tožeča stranka vlaga tožbo iz razloga zmotne uporabe materialnega prava, bistvene kršitve določb postopka ter zmotne in nepopolne ugotovitve dejanskega stanja po 1. - 3. točki prvega odstavka 27. člena Zakona o upravnem sporu (ZUS-1). Sodišču predlaga, da tožbi ugodi ter izpodbijano odločbo spremeni tako, da pritožbo zavrne kot neutemeljeno oziroma podredno, da izpodbijano odločbo odpravi in zadevo vrne Informacijskemu pooblaščenecu v nov postopek, v obeh primerih pa naloži toženi stranki, da mora tožeči stranki plačati vse stroške postopka. V tožbi in pripravljanih vlogah navaja, da bi ji z razkritjem zaupnih podatkov, to je zapisnikov sej UO, nastala nepopravljiva škoda. Meni, da gre v tem primeru za izjemo od dostopa do informacij javnega značaja. Izpodbijana odločba pa je po njenem mnenju, zaradi nejasnega izreka in obrazložitve ter nasprotja med izrekom in obrazložitvijo, obremenjena z bistveno postopkovno kršitvijo pravil upravnega postopka (213. in 214. člen Zakona o splošnem upravnem postopku, ZUP). V izpodbijani odločbi je Informacijski pooblaščenec pritožbi prosilke v 1. točki izreka ugodil v celoti, čeprav tožeči stranki hkrati prepoveduje prekrivanje določenih delov besedila zapisnikov in se na 4. strani obrazložitve izpodbijane odločbe sklicuje na 7. člen ZDIJZ (delni dostop). Informacijski pooblaščenec na 3. strani obrazložitve navaja, da o delih zapisnikov, ki se ne nanašajo na sklepanje zunanji svetovalnih pogodb ni odločal in da se do njih v tej odločbi ni opredelil, ker niso bili predmet zahteve izpodbijane odločbe in pritožbe. Kako Informacijski pooblaščenec opredeljuje oziroma označuje posamezne dele zapisnikov, iz izpodbijane odločbe, konkretno ne izhaja. Ali mora tožeča stranka prosilki

posredovati vse zapisnike vseh sej UO v celoti, glede na to, da je pritožbi prosilke Informacijski pooblaščenec ugodil v celoti? Ali je tožeča stranka dolžna posredovati prosilki le zapisnike sej UO iz leta 2013, kar je prosilka zahtevala v elektronskem sporočilu z dne 6. 3. 2014 in kar posledično pomeni, da je Informacijski pooblaščenec prekoračil pooblastila in odločil mimo zahtevka prosilke. Vsi zapisniki sej UO se nanašajo na obdobje pred veljavnostjo Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o dostopu do informacij javnega značaja ZDIJZ-C (veljaven od 17. 4. 2014), ki je razširil kategorijo zvezanih organov na subjekte pod prevladujočim vplivom oseb javnega prava. Po ZDIJZ, ki je veljal v času nastanka zahtevanih dokumentov, tožeča stranka ni bila zavezanec za posredovanje informacij javnega značaja, ker ni pravna oseba javnega prava. Njene naloge so v javnem interesu prav toliko kot dejavnosti drugih gospodarskih družb v lastništvu države, ki pa niso pravne osebe javnega prava in iz tega razloga tudi ne organi zavezanci po ZDIJZ. Opozarja na Zakon o ukrepih Republike Slovenije za krepitev stabilnosti bank, ki v sedmem odstavku 4. člena določa, da razkriva DUTB javnosti informacije, ki so pomembne za njegovo poslovanje, kot velja za javne delniške družbe. Meni, da je peti odstavek 1.a člena ZDIJZ protiuustaven, in sicer krši 155. člen URS. Po določbi 2. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ organ prosilcu zavrne dostop do zahtevane informacije, če se zahteva nanaša na podatek, ki je opredeljen kot poslovna skrivnost v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe (Zakon o gospodarskih družbah, ZGD-1, 39. člen). Prosilka je zahtevala zapisnike sej UO, iz katerih (tudi preko navedb konkretnih imen) izhaja izbira zunanjih izvajalcev tožeče stranke. Zapisniki v delu, kjer je zajeta razprava o svetovalnih pogodbah, vsebujejo tudi razpravo o teh podatkih, zaradi česar izpolnjujejo objektivni kriterij poslovne skrivnosti. Poleg tega je Informacijski pooblaščenec tudi povsem spregledal določila 40. člena ZGD-1, v skladu s katerim morajo podatke, ki so poslovne skrivnosti družbe, varovati tudi osebe zunaj družbe, če so vedele ali če bi glede na naravo podatka morale vedeti, da je podatek poslovna skrivnost. Razkritje zapisnikov sej UO nepooblaščenim osebam bi povzročilo občutno škodo tako njej kot zunanjim izvajalcem. Postopek oziroma način dogovarjanj o zunanjih svetovalcih in o sklepanju svetovalnih pogodb razkriva način delovanja in pogajanja s potencialnimi zunanjimi sodelavci oziroma izvajalci različnih svetovalnih pa tudi drugih storitev. Ker so podatki sestavljeni v zvezi z notranjim delovanjem oziroma dejavnostjo tožeče stranke in bi njihovo razkritje povzročilo motnje pri delovanju oziroma dejavnosti tožeče stranke, je podana tudi izjema po 11. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. V konkretnem primeru tudi ne gre za podatke o porabi javnih sredstev, temveč, o razpravi upravnega odbora tožeče stranke glede izbire zunanjih svetovalcev oziroma izvajalcev. Za izvajanje ukrepov iz ZUKSB tožeča stranka oblikuje Sklad za stabilnost bank kot namensko premoženje, ki nima lastne pravne osebnosti. To premoženje se uporabi izključno za financiranje ukrepov na podlagi ZUKSB ter kritje izgub iz tega naslova. Informacijski pooblaščenec se v izpodbijani odločbi

tudi ni opredelil glede večine osebnih podatkov oziroma glede dostopa do njih sploh. Posledično niti pravila delnega dostopa po 7. členu ZDIJZ ne morejo priti v poštev. Tožeča stranka meni, da so podane vse predpostavke, da naslovno sodišče v predmetni zadevi skladno z določbami 65. člena ZUS-1 odloči v sporu polne jurisdikcije ter izpodbijano odločbo s sodbo spremeni tako, da zavrne pritožbo in zahtevo prosilke za dostop do zapisnikov sej UO tožeče stranke.

4. Tožena stranka v odgovoru na tožbo in pripravljalni vlogi poudarja, da je tožeča stranka zavezanec za dostop do informacij javnega značaja v skladu s prvim odstavkom 1. člena ZDIJZ, glede na kriterije za opredelitev pojma osebe javnega prava, ki sta jih razvili teorija in sodna praksa (npr. sodbe Vrhovnega sodišča RS št. X Ips 638/2008 z dne 20. 5. 2009, št. II U 65/2009 z dne 8. 6. 2011 in št. I Up 1126/2006-2 z dne 12. 9. 2007 ter sodbe Upravnega sodišča RS št. 167/2006-16 z dne 11. 5. 2006, sodba št. I U 1821/2009 z dne 24. 11. 2010 in št. III U 523/2010 z dne 23. 5. 2011). Iz izreka izpodbijane odločbe je jasno, posredovanje katerih informacij je bilo naloženo tožnici. Prosilka je od tožnice dne 5. 3. 2014 zahtevala zapisnike vseh sej UO od ustanovitve tožeče stranke (dokumenta A in B, pri čemer je dokument A celoten zapisnik, dokument B pa le tisti del zapisnika, ki se nanaša na dogovarjanje o sklenitvi zunanjih svetovalnih pogodb). Prosilka je dne 3. 4. 2014 vložila pritožbo (pritožila se je torej zoper zavrnitev dostopa do informacij do dokumenta B). Tožena stranka je pritožbi prosilke ugodila (glede dokumenta B), odločbo tožeče stranke z dne 2. 4. 2014 odpravila (glede dokumenta A in B - glede dokumenta A po uradni dolžnosti, ker je tožeča stranka prekoračila prosilkin zahtevek in ni bilo podlage za odločanje, pri čemer se do samega dokumenta A tožena stranka ni opredelila, ker ni bil predmet zahteve in pritožbe, in glede dokumenta B, ker je ugotovila, da je pritožba prosilke utemeljena, odločba tožeče stranke pa nezakonita) in odločila katere informacije mora tožeča stranka posredovati prosilki (dokument B). Tožena stranka se je v izpodbijani odločbi jasno opredelila do neizpolnjenosti t.i. objektivnega kriterija poslovne skrivnosti. Predmet zahteve in presoje so bili zapisniki s sej, na katerih je UO razpravljal o zunanjih izvajalcih, ne pa ponudbena dokumentacija teh zunanjih izvajalcev. V tem kontekstu se tožeča stranka ne more sklicevati na izjemo notranjega delovanja po 11. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Poleg tega, da se na to izjemo ni sklicevala niti na prvi niti na drugi stopnji. Deli zahtevanih dokumentov, o katerih je odločila z izpodbijano odločbo, se ne nanašajo na upravljanje (ali odločanje o upravljanju) terjatev niti na stanje ali vrednotenje terjatev ali premoženja, s katerimi upravlja tožeča stranka. Javnost pa mora biti seznanjena z načini oziroma postopki izbire zunanjih izvajalcev, ki v imenu in za račun tožeče stranke opravljajo javnopravne naloge. Ker tožeča stranka ni ugotovila obstoja izjem od prostega dostopa po prvem odstavku 6. člena ZDIJZ, niti ni mogla izvesti t.i. testa interesa javnosti, ker sploh ni imela med čim tehtati. Glede razkritja osebnih podatkov se je opredelila po uradni dolžnosti. ZGD-1 določa javnost imen in

priimkov članov organov delniških družb, torej tudi članov UO. Ker je bistven element odločanja UO tudi podatek o tem, kdo je odločil, je tožena stranka kot dele zapisnikov, ki se nanašajo na odločanje UO o zunanjih izvajalcih, prepoznala tudi navedbo imen in priimkov prisotnih članov UO. V odločbi št. U-I-298/04 je Ustavno sodišče RS jasno zavzelo stališče, da se podatki o samostojnih podjetnikih posameznikih in o osebah, ki so registrirani za samostojno opravljanje dejavnosti na trgu (npr. novinarji, umetniki ...), ne štejejo kot osebni podatki, in sicer v delu, ko se podatki nanašajo na delo teh oseb. Ker gre za ustaljeno prakso, tožena stranka tega pravnega vprašanja v izpodbijani odločbi ni podrobneje razdelala, ampak je le navedla razloge, zaradi katerih teh osebnih podatkov ni štela za izjemo od prostega dostopa iz 3. točke 6. člena ZDIJZ. Ob dejstvu, da je prosilka novinarka, in ustaljeni praksi Evropskega sodišča za človekove pravice (npr. Sunday Times proti Združenemu kraljestvu in Goodwin proti Združenemu kraljestvu), ki v okviru 10. člena EKČP še posebej neomejujoče varuje svobodo tiska v primerih, kadar poroča o temi, ki je v izrazitem interesu javnosti, tožena stranka poudarja, da ima javnost pravico, da kritično presoja način izbire prvega človeka tožeče stranke. V postopku pred toženo stranko tudi ni bilo spora o tem, ali je tožeča stranka zavezana postopati po ZDIJZ. Na to, da tožeča stranka ni pravna oseba javnega prava, se je tožnica prvič sklicevala šele v tožbi.

5. Stranka z interesom na tožbo ni odgovorila.

K I. točki izreka:

6. Sodišče je s sklepom št. I U 1288/2014 z dne 18. 5. 2016 prekinilo postopek v tem upravnem sporu do odločitve Ustavnega sodišča Republike Slovenije o zahtevi za oceno ustavnosti petega odstavka 1.a člena, 1. alineje prvega odstavka 4.a člena in prvega odstavka 6.a člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja. Ker je Ustavno sodišče z odločbo št. U-I-52/16-17 z dne 12. 1. 2017 o tej zahtevi že odločilo, je sodišče na podlagi 156. člena Ustave RS sklenilo, da se prekinjeni postopek nadaljuje.

K II. točki izreka:

7. Tožba je utemeljena.
8. Sodišče najprej ugotavlja, da tožeča stranka nikjer v svoji zavrnilni odločbi ni navedla, da ni (bila) zavezanka za posredovanje IJZ. Šele v tožbi zatrjuje, da je bila njena odločba izdana, preden je stopil ZDIJZ-C v veljavo in da pred tem ni bila zavezanka za posredovanje IJZ v smislu prvega odstavka 1. člena ZDIJZ, ker ni oseba javnega prava. Glede navedenega sodišče poudarja, da se je v upravno-sodni praksi (npr. sodba opr. št. I U 1821/2009) izoblikovalo stališče, da se pri ugotavljanju, kdaj ima pravna oseba lastnosti osebe javnega prava, upošteva več

različnih elementov. Tako se upošteva način ustanovitve (tožeča stranka je bila ustanovljena s posebnim zakonom - Zakon o ukrepih Republike Slovenije za krepitev stabilnosti bank, ZUKSB), dejstvo, da je edini delničar v družbi RS, ki tudi subsidiarno odgovarja za obveznosti DUTB, ki izvirajo iz opravljanja dejavnosti (drugi odstavek 4. člena ZUKSB), da sprejema njen statut Vlada RS (tretji odstavek istega člena), Vlada RS izvršuje naloge in pristojnosti skupščine DUTB (7. člen ZUKSB), neizvršne direktorje UO imenuje in razrešuje vlada (drugi odstavek 8. člena ZUKSB), vlada s podzakonskim aktom uredi določena vprašanja glede tveganj (četrti odstavek 11. člena ZUKSB), določi lahko tudi smernice delovanja DUTB (osemnajsti odstavek 11. člena ZUKSB), za financiranje ukrepov, ki jih po ZUKSB izvaja DUTB, pa se Vlada lahko dodatno zadolži (14. člen ZUKSB). Vse te določbe urejajo tako ustanovitev tožeče stranke, njen status, kakor tudi njeno dejavnost in sredstva. Na podlagi navedenih značilnosti je tožena stranka pravilno štela tožečo stranko za osebo javnega prava in s tem zavezanca po prvem odstavku 1. člena ZDIJZ in to še pred uveljavitvijo ZDIJZ-C.

9. Sodišče pa je izpodbijano odločbo odpravilo zaradi kršitev pravil postopka (3. točke prvega odstavka 237. člena ZUP), saj je izrek odločbe v nasprotju z obrazložitvijo, med strankama pa ostaja sporno tudi vprašanje, kaj je prosilka v svoji zahtevi za dostop do IJZ sploh zahtevala.
10. V izreku izpodbijane odločbe je tako navedeno, da se prosilki pošljejo fotokopije zahtevanih dokumentov, pri čemer je določeno, kateri deli pri posameznem dokumentu se ne smejo prikriti. Glede tako oblikovanega izreka izpodbijane odločbe pa sodišče ugotavlja, da iz njega ne izhaja, da je tožena stranka vlogi prosilke v celoti ugodila, niti ne izhaja, da je vlogo prosilke v določenem delu zavrnila, čeprav dejansko besedilo izreka odločbe formulira na način, kakor da dopušča le delni dostop do posameznega dokumenta. Pri tem sodišče tudi opozarja, da niti iz izreka izpodbijane odločbe (niti iz obrazložitve) ni jasno, o katerih delih dokumenta je tožena stranka dejansko odločala in o katerih ne. Tožena stranka nato šele v odgovoru na tožbo pojasni o čem je odločala (razlaga glede vsebine dokumenta A in dokumenta B). Pred tem pa v izpodbijani odločbi ni navedeno, da tožena stranka ni odločala o dostopu do celega dokumenta, temveč le o dostopu do dela dokumenta, za katerega je tožena stranka menila, da ga prosilka zahteva (kateri del dokumenta je prosilka zahtevala, tožena stranka ne konkretizira in ne definira ne v izreku niti ne v obrazložitvi). Tožena stranka je v izpodbijani odločbi tožeči stranki naložila tudi posredovanje dokumentov iz leta 2014, ki niso bili predmet prosilkine zahteve in kar izrecno priznava tudi sama tožena stranka v odgovoru na tožbo.
11. Izrek odločbe mora biti oblikovan jasno in razumljivo ter v skladu z zahtevo prosilca (213. člen ZUP). V stvareh, v katerih je po zakonu ali po naravi stvari za

začetek postopka potrebna zahteva stranke, sme namreč pristojni organ začeti in voditi postopek samo, če je taka zahteva podana (12. člen ZDIJZ). Pri tem je v konkretnem primeru z zahtevo mišljen tako obstoj same formalne zahteve za začetek upravnega postopka (vloge za dostop do IZJ), kot tudi obseg in natančna opredelitev zahtevane informacije, s katero se želi prosilec seznaniti (1. točka drugega odstavka 17. člena ZDIJZ). Organ je na zahtevo vezan in ne sme odločiti preko njene meje. Navedeno velja tudi za drugostopenjski organ (drugi odstavek 15. člena ZDIJZ v zvezi s prvim odstavkom 253. člena ZUP). V primeru nejasnosti zahtevka mora organ postopati po predpisanih postopkih (prvi odstavek 18. člena ZDIJZ v povezavi z drugim odstavku 15. člena ZDIJZ in 66. ter 67. členom ZUP) in prosilca pozvati k natančnejšemu definiranju zahteve. V konkretnem primeru pa ostaja tudi v upravnem sporu med strankama sporno vprašanje, kaj je prosilka v zahtevi za dostop do IJZ sploh zahtevala – cele zapisnike UO iz leta 2013 (o čemer je odločala tožeča stranka), ali le tisti del posameznega zapisnika, iz katerega je razvidno, kako so se dogovarjali o sklenitvi zunanjih svetovalnih pogodb (o čemer naj bi odločala tožena stranka). Tudi razlaganje prosilkine zahteve za dostop do IJZ na dva različna načina s strani obeh organov kaže na nejasnost prosilkine zahteve. Glede na citirane zakonske določbe bi zato morala tožeča stranka pred izdajo odločbe prosilko z dopisom pozvati na odpravo te nejasnosti. Ker tega ni storila, bi morala to storiti tožena stranka, če je ocenila, da prosilka zahteva nekaj drugega kot je bil predmet odločanja v odločbi tožeče stranke.

12. Izdaja odločbe na podlagi nejasnega zahtevka in z nejasnim izrekom predstavlja bistveno kršitev pravil postopka (7. točka drugega odstavka 237. člena ZUP v zvezi s tretjim odstavkom 27. člena ZUS-1), zato je sodišče tožbi ugodilo na podlagi 3. točke prvega odstavka 64. člena Zakona o upravnem sporu (ZUS-1). V upravnem sporu je sodišče odločilo brez glavne obravnave na podlagi določbe prve alineje drugega odstavka 59. člena ZUS-1. Tožeča stranka je sodišču predlagala, naj odloči v sporu polne jurisdikcije, vendar pa po mnenju sodišča, ob upoštevanju zgoraj navedenega, za to niso izpolnjeni zakonski pogoji. Sodišče zato takšnemu predlogu ni sledilo.
13. Ker je sodišče tožbi ugodilo že iz navedenih razlogov, se do drugih tožbenih ugovorov ni izrecno opredeljevalo. Se bo pa tožena stranka v ponovljenem postopku morala opredeliti tako do navedb tožeče stranke glede prekoračitve prosilkine zahteve (glede vprašanja, katere dokumente je prosilka dejansko želela), kot tudi glede posredovanja podatkov za leto 2014, in obstoja poslovne skrivnosti (39. in 40. člen ZGD-1), ter v postopek povabiti osebe, na katere se osebni podatki v zahtevanih zapisnikih sej UO nanašajo.

K III. točki izreka:

14. Če sodišče tožbi ugodi, se tožeči stranki glede na opravljena procesna dejanja in način obravnavanja zadeve prisodi pavšalni znesek povračila stroškov v skladu s Pravilnikom o povrnitvi stroškov tožniku v upravnem sporu (tretji odstavek 25. člena ZUS-1). Ker je bila zadeva rešena na seji, tožečo stranko pa je v postopku zastopal odvetnik, se mu priznajo stroški v znesku 285,00 EUR (drugi odstavek 3. člena Pravilnika) z zahtevanim 22 % DDV, saj je sodišče ocenilo, da pogoji iz 4. člena Pravilnika niso bili izpolnjeni - dodatne vloge niso bile potrebne. Sodišče bo plačano sodno takso vrnilo po uradni dolžnosti (opomba 6.1/c taksne tarife Zakona o sodnih taksah). Zakonske zamudne obresti od stroškov postopka tečejo od poteka roka za njihovo prostovoljno plačilo (prvi odstavek 299. člena Obligacijskega zakonika).

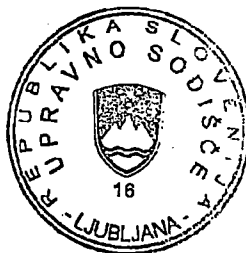
PRAVNI POUK:

Zoper sklep iz I. točke izreka pritožba ni dovoljena (prvi odstavek 82. člena ZUS-1). Zoper sodbo iz II. in III. točke izreka pritožba ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 22. februar 2017

Predsednica senata:

mag. Darinka Dekleva Marguč, l.r.

Ta prepis je soglasen s izvornikom.
Podpis pristojne sodne osebe: